

ATOMENERGIKOMMISSIONEN.

Den 19. november 1975.

Besvarelse af spørgsmål nr. 106 af 14. november 1975 af Mogens Camre til undervisningsministeren.*Spørgsmål:*

„Hvilke oplysninger kan ministeren give vedrørende spørgsmålet om opbevaring af radioaktivt affald fra a-kraftværker på dansk område?“

Svar:

Radioaktivt affald kan opdeles i to kategorier: Dels det lav- og middelaktive affald, der fremkommer på selve a-kraftværket i forbindelse med den løbende drift, og som normalt kun indeholder svage koncentrationer af radioaktive stoffer. Dels det højaktive affald, dvs. de radioaktive spaltningsprodukter, der dannes i selve brændselselementerne, og som først fremkommer isoleret efter at brændselselementerne er blevet behandlet på et oparbejdningsanlæg, hvor det ikke forbrugte uran samt plutonium skilles ud til genanvendelse.

Det lav- og middelaktive affald består eksempelvis af brugte filtre fra kølesystemet, radioaktive udskiftede maskindele og forurenede plast- og papirmateriale anvendt til afdækning ved vedligeholdelsesarbejder o. lign. Behandling og opbevaring af dette affald må finde sted her i landet. Affaldet fylder ubehandlet for et 1000 MW anlæg nogle hundrede kubikmeter pr. år og vil blive opbevaret ved selve kraftværket i en årrække, hvorunder langt den største del af radioaktiviteten henfalder. Retningslinierne for den herefter følgende behandling af det lav- og middelaktive affald i Danmark er endnu ikke udformet i detaljer, men de vil komme til at hvile på allerede benyttet praksis i udlandet samt på de erfaringer, der igennem de sidste 18 år er gjort på Risø ved håndteringen af affaldet fra DR 2, DR 3 m. m. Denne videre behandling vil sandsynligvis omfatte en sortering efter indhold af

radioaktivitet, en formindskelse af rumfanget ved for eksempel kontrolleret forbrænding, indkapsling i modstandsdygtige materialer samt opbevaring under kontrol. Idet opbevaringstiden må antages at være længere end værkets levetid, må fordele og ulemper ved opbevaring på værkets område eller ved særligt indrettede centrale lagre, der kan være statsdrevne, vurderes nærmere.

For så vidt angår det højaktive affald — og det er formentlig det, spørgsmålet særligt sigter til — vil jeg først henvise til den af den daværende undervisningsminister den 26. november 1974 til folketingets udvalg angående videnskabelig forskning fremsendte redegørelse, som blev udarbejdet af atomenergi-kommissionen på foranledning af en henvendelse fra udvalget til Planlægningsrådet for Forskningen. Redegørelsen blev offentliggjort og fremsendt i sin endelige form til folketingets udvalg angående videnskabelig forskning den 20. februar i år. Den blev samtidig sendt til folketingets energipolitiske udvalg.

I overensstemmelse med denne redegørelse kan jeg sige, at der næppe inden for en overskuelig fremtid vil være økonomisk basis for opførelse af et oparbejdningsanlæg for brugt reaktorbrændsel i Danmark, idet et sådant anlæg må dimensioneres efter et langt større kvantum reaktorbrændsel. Det må derfor forventes, at dansk atomkraftbrændsel skal oparbejdes i udenlandske oparbejdningsanlæg. I forbindelse med disse anlæg må man gå ud fra, at der skabes mulighed for affaldets sikre deponering, og at de forholdsvis små affaldsmængder, som fremkommer ved behandlingen af atomkraftbrændsel fra lande som Danmark, mest hensigtsmæssigt vil kunne opbevares sam-